DOC 1940

משה שרת
רח' בלפור 19
ירושלים

30/4/64

אישי בהחלט

לפנחס שלום!

ואין לי תקוה רבה כי קריאתי זו תשפיע ואך אני מרגיש
חובה לפני מצפוני להפנותה אליך.

ואתה מגלה גדלות אמתית ואחריות נעלה למופת ואף בכינוס
חוגה נקטת עמדה ברורה ותקיפה נגד יציאה מן המפלגה.

המערכה על מעמדך במפלגה הולכת ומחריפה והיא לא תחדל עד
שתשיג מטרתה. אך טובתה העליונה של תנועתנו ושל האומה כולה מחייבת את
ניהולה של מערכה זו בתוך מפלגה מאוחדת ואוסרת את עשייתה עילה ראשית
ההתפוררות של המפלגה!

ההחלטה לפרוש מוכרחה לשמש התחלה לתגובת-שרשרת של
התפצלויות, אשר יביאו בסופן לחורבן המפלגה ולחיסול מעמדה כמוקד של
אחריות והנהגה בהסתדרות ובמדינה. ואילו היה אפשרי גיבוש של כוח מאוחד
ודינאמי יותר בגורל, שיהיה מקבל על עצמו את שליחותה ההיסטורית של מפלגת
פועלי א"י, לא היה מנוס מקבלת דינו של חילוף משמרות כזה.

אבל אתה וחבריך יודעים היטב כי אפשרות זו אינה קיימת. מפלגה
זו שלנו, עם כל מומיה וחולשותיה המוסריים, עודנה יחידה סגולה – היא ואין
בלתה. כל התפשטות בחוגים כיום – ואם החבורה המחוברה מבפנים,
ואם עודנה קיימת ונשענת כלפי חוץ ושומרת על האפשרות היחידה של הנהגה
מרכזית – היא בנפש המפעל כולו.

ואם אחדים מחבריך משלים את עצמם לאמור כי בשקיק הפרישה הם
יחישו את הישועה, עיניך שלך לא תהיינה מרומות כמוהם.

עדיין רצוני להאמין בתבונתך השקולה ובדבקותך בערכי היסוד, כי יביאוך
לידי הכרה באחריות הגורלית המוטלת עליך בשעה זו.

בברכה,
משה שרת

ארכיון אישי
פנחס לבון